

100 година српског војног ваздухопловства 1912-2012. године
20 година обележавања пензионисаних војних летача и падобранаца Србије

ВАЗДУХОПЛОВНИ

Издаје: Удружење пензионисаних војних летача
и падобранаца Србије. ЗЕМУН, Штросмајерова број 1

БИЛТЕН

Број 4, април 2012. године

Обележено 20 година УПВЛПС

ЈУБИЛЕЈ „ЗЛАТНИХ ОРЛОВА“

У години у којој наше ваздухопловство прославља век постојања, Удружење пензионисаних војних летача и падобранаца Србије, свечаном конференцијом и пријемом који је уследио након тога, обележило је другу деценију свог постојања.

Тог 16. априла 1992. године, у Дому РВ и ПВО у Земуну, уз присуство 125 пензионисаних летача и падобранаца и не малу подршку Команде РВ и ПВО, званично је основано УПВЛП, тада Југославије, а данас Србије. Први председник Удружења је био генерал потпуковник авијације Чеда Ковачевић. Један од првих задатака које је Удружење себи поставило и који је успешно извршен је вршење притиска на тадашњи ССНО, који је својом Уредбом из 1991. године, приликом обрачуна пензије замрзнуо летачки и у потпуности укинуо падобрански додатак. Притисци и убеђивања су уродили плодом, тако да је спорна Уредба укинута средином 1992. године и њоме су враћена укинута права за 1295 пензионисаних летача и 179 пензионисаних падобранаца, а укидање спорне Уредбе се позитивно одразило и на пензионисане припаднике специјалних снага, као и на пензионисане припаднике РМ, који су остваривали право на укрцни додатак.

Поред удрживања и окупљања пензионисаних ваздухопловаца, залагања за унапређење социјално-економског положаја и социјалне сигурности чланова, тежиште активности УПВЛПС је и неговање ваздухопловних традиција, кроз читав век постојања авијације у Србији. С тим у вези удржавање је покренуло више иницијатива и предлога, међу којима је и подизање трајног спомен-obelежја првом команданту српског ваздухопловства пуковнику Кости Милетићу и првом пилоту и првој жртви нареднику Михаилу Петровићу.

Пред готово пуном салом Дома ваздухопловства у Земуну, уз присуство бројних званица и гостију, представника Команде В и ПВО, 204. вбр из Батајнице, Управе за традицију, стандард и ветеране МО, Музеја ваздухопловства Београда и Музеја ЈРВ, Удружења војних пензионера Србије, Земуна и Новог Београда, СУБНОР-а и многих других, путем мултимедијалне презентације, актуелни председник Удружења, пуковник авијације у пензији, мр Златомир Грујић, окупљење је подсетио на двадесетогодишњи пут које је УПВЛПС прешло. На том путу, често трновитом, било је лепих и мање лепих ствари, људи и догађаја, али се припадници УПВЛПС, сећају само лепих.

Окупљенима је представљен и рад Удружења на обележавању значајних датума из ваздухопловне историје, сарадња са ВС и институцијама у грађанству, путовања и

Ансамбл „Биљур“ и хор „ПАКУД“ улепшали су свечаност

дружења која су чланови УПВЛПС до сада спровели, иницијативе које су на предлог Удружења покренуте, књиге и публикације које је УПВЛПС издало.

На свечаности су двадесетогодишњицу удржавању честитили пуковник Дејан Јоксимовић, начелник штаба Комадне В и ПВО, у име комадната В и ПВО, и председник Удружења војних пензионера Србије Љубомир Драгањац, генерал-потпуковник у пензији.

На свечаности су додељена и признања оснивачима удржавања, ранијим председницима, команди и јединицима Ваздухопловства и ПВО, УВП Србије и општинским организацијама УВПС Земун и Нови Београд, заслужним појединцима и институцијама.

Предивним извођењем државне химне и одабраних песама са снажном емотивном и патриотском конотацијом од стране члanova Камерног ансамбла „Биљур“ из Београда и хора „ПАКУД“-а ГЦ Београд, под управом госпође Вукице Смиљанић, обележавање јубилеја је пртотекло изузетно свечано и достојанствено.

Након официјелног дела програма, дружење је настављено у фоајеу галерије „Икар“ Дома ваздухопловства у Земуну.

Милан Ракић

Пуковник Дејан Јоксимовић поздравља скуп

ДВЕ ДЕЦЕНИЈЕ ЗЛАТНИХ ОРЛОВА

ИСТОРИЈАТ УДРУЖЕЊА

Корени организовања војних летача датирају из времена непосредно после Првог светског рата, када су српски ратни авијатичари са Солунског фронта, основали аеро-клуб, а потом и Удружење ратних авијатичара...

У ратном вихору 1941. године нестало су ратничка удружења ...

После Другог светског рата, до почетка 90-тих прошлог века није било сличног удружења. Тада се родила идеја о оснивању Удружења пензионисаних војних

ЧЕДА КОВАЧЕВИЋ
(1933-2007),
генерал-потпуковник у
пензији, био је први
председник УПВЛП,
потом 16. септембра
1993. године, први
председник Удружења
војних пензионера, а
затим и први
председник Скупштине
Фонда за СОВО.

ДУШАН БУДИМИР
На конференцији
Удружења 18. јануара
1994. за председника је
изабран
ДУШАН БУДИМИР,
за потпредседника
Богољуб Јеремић.
За секретара је
именован
Мато Фруља, а за
благајника
Живојин Анђелковић.

На изборној
конференцији 18.
јануара 1996. године
за председника
Удружења поново је
изабран Чеда
Ковачевић, а за
потпредседника
БОРИСЛАВ МАРКУШ.
Он је једно време
вршио дужност
председника.

На конференцији
Удружења 23. јануара
1997. године за
председника је изабран
РАДЕ ЂИЛАС,
генерал-мајор у пензији.
Он је био био
председник и од јуна
2002. до фебруара 2003.
године

Наконференцији
15. јануара 1998.
године за председника
Удружења
изабран је
ДМИТАР ТРБОЈЕВИЋ,
а за потпредседника
ПРЕДРАГ ВУЛИЋ.

летача и падобранаца, због тешког социјалног стања у коме су се нашли.

Претила је опасност губитка стечених права по основу летачке службе, кидања веза са РВ и ПВО и гашења ваздухопловних традиција.

На Савету РВ и ПВО за традиције, пензионисани ваздухопловци су тражили да се то спречи и да остану уз РВ и ПВО као матицу...

Решење је виђено у оснивању Удружења које би било пут за решавање статусних проблема и за неговање ваздухопловних традиција.

Команда РВ и ПВО је то подржала, уз разумевање и помоћ.

Највећи проблем је била Уредба ССНО од 1. 12. 1991. којом је био замрзнут летачки и укинут падобрански додатак, што није било по закону.

Пензионисани летачи и падобранци су убрзали рад на оснивању удружења...

10.02.1992. формиран је Иницијативни одбор: Драгиша Недељковић, председник; Жарко Зрнић, Ранко Марић, Владимира Станковић, Миодраг Драгишић, Радован Недин, Бранко Колничар, Стеван Добановачки, Јован Свјековски, Петар Стојковић, Бранко Бранковић, Ратко Мачкић. Сазвана је конференција и припремљен оснивачки акт.

ОСНИВАЧКА КОНФЕРЕНЦИЈА је одржана 16. априла 1992.

Присуствовало је 125 пензионисаних војних летача и падобранаца. Изабрани су: Чеда Ковачевић за председника и Јован Свјековски за заменика, а у Извршни одбор: Жарко Зрнић, Ратко Мачкић, Петар Стојковић, Владо Станковић и Стојан Јовић. У Комисију за надзор и контролу: Радован Недин, Миодраг Драгишић, Драго Север, Марко Обрадовић и Стојан Марковић. Извршни одбор је именовано за секретара Бранка Колничара, за благајника Ратка Мачкића.

Ангажовањем к-та РВ и ПВО генерала Божидара Стевановић и Животе Панића, НГШ ВЈ и ВД МО, спорна уредба је укинута 13.07.1992, враћен је стартни број бодова, који је прилагођаван повишицама пензије. Обухваћено око 2.370 корисника војне пензије: 1.295 летача, 179 падобранаца, 27 диверзаната, 827 лица на укрцању и 42 рониоца. Захтеви пензионисаних војних летача и падобранаца уважени. Циљ је остварен и враћено је незаконито укинуто право.

УПВЛП је одабрало прави пут. Тадашњи члни људи у К-ди РВ и ПВО, у органима ГШ ВЈ, МО и Завода за СОВО, били су вољни да реално сагледају проблем и да га реше, признајући да су захтеви пензионисаних летача оправданi и на закону засновани. Сви они заслужују захвалност. Удружење је на старту, у пракси, показало оправданост постојања.

Удружење је регистровано. Формирани су органи и почeo плански рад.

Чланови су се окупљали једном недељно у Дому ваздухопловства ради информисања, дружења и покретања акција.

Од оснивања УПВЛП **ПОЧАСНИ ПРЕДСЕДНИЦИ** били су команданти РВ и ПВО:
генерал-пуковник **БОЖИДАР СТЕВАНОВИЋ**,
генерал-мајор **МИЛОЈЕ ПАВЛОВИЋ**,
генерал-пуковник **ЉУБИША Д. ВЕЛИЧКОВИЋ**,
генерал-пуковник **СПАСОЈЕ СМИЉАНИЋ**,
генерал-потпуковник **БРАНИСЛАВ ПЕТРОВИЋ**,
генерал-мајор **ВЛАДИМИР СТАРЧЕВИЋ** к-т ВАК
генерал-мајор **ВЛАДАН МАРЈАНОВИЋ**, к-т ВАК
генерал-мајор **ДРАГАН КАТАНИЋ**, к-т В и ПВО,
а данас је
генерал-мајор **РАНКО ЖИВАК**, к-т В и ПВО.

Редовне конференције су одржаване једном годишње, а изборне сваке друге године. Успостављен је конитунитет у раду.

Од формирања Удружења војних пензионера Србије, УПВЛП је деловало као његов колективни члан, што је и данас.

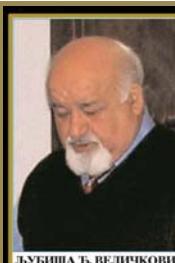
На конференцији
21. јануара 2000.
године,
за председника је
изабран
МИЛОЈЕ ПАВЛОВИЋ,
за потпредседнике
ПРЕДРАГ ВУЛИЋ и
БРАНКО БРАНКОВИЋ.

14.02.2002. за председника
изабран је БРАНКО
БРАНКОВИЋ,
а за потпредседника
ЉУБИША Ђ. ВЕЛИЧКОВИЋ.
После смрти Бранковића, у
лето исте године, дужност
председника је по други пут
прихватио **РАДЕ ЂИЛАС**, но
и он је преминуо у фебруару
2003. Дужност председника
преузeo је потпредседник
ЉУБИША Ђ. ВЕЛИЧКОВИЋ.

На годишњој
конференцији
Удружења,
19. фебруара 2004.
за председника
Удружења изабран је
БРАНКО ГУЛАН, за
потпредседника мр
БОЖКО РЕЉАН, за
секретара је именован
ДУШАН БОШКОВИЋ.

На Изборној
скупштини
14. априла
2006. године за
председника је
изабран
ЉУБИША Ђ.
ВЕЛИЧКОВИЋ,
а за потпредседника
ЗЛАТОМИР ГРУЈИЋ.

2008. председник је
ГРУЈИЋ ЗЛАТОМИР,
потпредседник
ДРАГОСЛАВ
СПАСОЈЕВИЋ, секретар
дужност
ДУШАН БОШКОВИЋ.
2010. и 2012. председник је
ЗЛАТОМИР ГРУЈИЋ,
потпредседник **ЉУБИША Ђ.**
ВЕЛИЧКОВИЋ, секретар је
МИЛАН РАКИЋ. У складу
са законом обављена је и
пререгистрација удружења.

ПРВИ СРПСКИ АВИОНИ (3)

"Хенри Фарман ХФ 20"

Србија је у јесен 1912. године купила у француској 8 авиона, од тога су три била "Хенри Фарман ХФ 20". Авиони су у Србију стigli децембра 1912. године, укључени су у Аеропланску ескадру новоформиране Ваздухопловне команде, а већ у јануару 1913. године на њима су летели српски пилоти. У авионским удесима приликом одржања тре-наже, пилоти Јован Југовић и Војислав Нови-чић поломили су два авиона. Са трећим "фарманом 20" погинуо је на борбеном задатку наредник Михајло Петровић, који је у саставу "Приморског аеропланског одреда" био у опсади Скадра 20. марта 1913. године. После тога, ови авioni нису више коришћени у нашем ваздухопловству.

"Хенри Фраман ХФ 20" био је извиђач, двосед, са мотором "Гном" од 80 КС (59 KW). Празан је имао масу 365 кг, а у полетању 640 кг. Имао је распон крила 13,50 м, а површину крила била је 35 квадратних метара, труп му је био дуг 8,26 м. Постизао је максималну брзину од 105 км/ч. До висине 2.000 метара пењао је за 55 минута, плафон му је био 2.750 метара, а у ваздуху је могао да остане 3 сата и 20 минута. Није био наоружан.

Авион "Хенри Фарман ХФ20"

ПРВИ СРПСКИ ПИЛОТИ (3)

ЈОВАН ЈУГОВИЋ, поручник-пилот

Јован Југовић, ваздухопловни поручник-пилот, са дипломом ФАИ број 1.013 из августа 1912. године, други је наш школовани пилот авиона, такође у школи "Фарман". Рођен је у Београду 28. децембра 1886. године у трговачкој породици. Завршио је гимназију 1903. године и после тога војну академију. Као млад инжињерац пре упућивања у пилотску школу служио је у Ђуприји и Нишу.

Након формирања Ваздухопловне команде Српске војске 24. децембра 1912. године, био је командир Аеропланске ескадре (одељења), а после тога командир балонског одељења, са којим је учествовао у Другом балканском рату. Извиђао је непријатељеве положаје у Мачви 1914. године, где је испољио високу храброст и пожртвовање извршавајући задатке у условима јаке непријатељске артиљеријске ватре. После повлачења Српске војске на Крф и доласка на Солунски фронт, марта 1916. године, премештен је у штаб Аеропланске ескадре, где је једно време био заступник комandanта.

По повратку са Солунског фронта постављен је за комandanта прве ваздухопловне команде у Новом Саду, а 1925. године и комandanта Првог ваздухопловног пука. Дао је велики допринос формирању и јачању југословенског ваздухопловства. Борио се за афирмацију нашег ваздухопловства у земљи и у иностранству. За време ваздухопловне манифестације држава Мале антанте септембра 1926. године трагично је настрадао у ваздухопловном удесу на Прашком аеродрому. Сахрањен је на Новом гробљу у Београду. По њему се и данас део Новог Сада око бившег аеродрома зове "Југовићево".

Јован Југовић

ВАЗДУХОПЛОВНА ХРОНОЛОГИЈА ЗА АПРИЛ И Мај

25. априла 1783. године, полетео је први балон на топли ваздух браће Монголије.

2. априла 1794. године, формирана је у Медону (код Париза) прва балонска чета.

12. маја 1912. године прва класа српских пилота отпотовала је на школовање у Француској, а **21. маја 1912. године** почело је њихова летачка обука.

Априла 1917. године, организована је Радио-авијатичарска служба Српске војске.

Априла 1921. године у Петроварадину је основан "Ваздухопловни арсенал".

Маја 1927. године пилоти Тадија Сондермајер и Леонид Бајдак су на авиону Потез-25 завршили лет: Париз - Београд - Бомбай - Београд - Нови Сад, при том су прелетели 14.800 км, за 11 дана, тј. 89 сати ефективног лета.

22. априла 1934. године извршен је први лет ловца домаће конструкције ИК-1, а **крајем маја 1938.** извршени су пробни летови најбољег предратног домаћег ловца ИК-3.

Априла 1941. године код Марибора југословенска ПАА погодила немачки авион "хајнкел-111" који је извиђао војне објекте.

5. априла 1941. године, 102. ловачка ескадрила из састава Шестог ловачког пука који је имао задатак да брани Београд, вратила се са вишемесечног борбеног дежурства на а. Мостар.

5. априла 1941. године, око 20.00 часова Команда ваздухопловства војске Краљевине Југославије наредила је да све јединице и установе ваздухопловства буду 6. априла узору у стању пуне приправности и наоружане.

6. априла 1941. године немачко ваздухопловство је без објаве рата бомбардовало Београд. у Ваздушним борбама и операцијама у априлском рату погинуло је 135 југословенских летача, а ловачка авијација и ПАО оборијле су 98 немачких авиона.

14. априла 1941. године, генерал Боровоје Мирковић је предао команду над Ваздухопловством пуковнику Петру Вукчевићу и оддељео за Никишић.

17. априла 1941. године капитулирала је Војска Краљевине Југославије.

21. маја 1942. године на слободну територију код Приједора слетели су Фрањо Клуз

и Руди Чајавец, тако је НОВЈ добила авијацију.

22. априла 1944. године на аеродрому "Бенина" формирана је 1. ловачка ескадрила НОВЈ.

Маја 1945. године је у Краснодару формиран 254. ваздухопловни ловачки пук, са три ескадриле авиона ЈАК-3.

18. маја 1945. године од Прве и Друге ловачке ескадриле НОВЈ је формиран Први ловачки авијацијски пук Југословенске армије.

21. маја 1989. године на аеродрому Сурчин отворена је нова зграда Музеја југословенског ваздухопловства.

26. априла 1994. године, одлуком Председника СРЈ за дан вида РВиПВО одређен је 24. децембар.

4. маја 1999. године - погинуо је пуковник-пилот Миленко Павловић, к-дант 204. лап, на авиону МиГ-29 у борбеном лет изнад Ваљева.

28. маја 1999. године погинуо је на ратном задатку, генерал-пуковник авијације пилот Љубиша Величковић, помоћник начелника штаба Врховне команде ВЈ.

ВЕСТИ ИЗ ВАЗДУХОПЛОВСТВА

Pipistrel Panthera

Pipistrel Pantheram, авион са 4 седишта је представљен на сајму Aero Expo у Freidrichshafen, Немачка. Овај компактни авион може летети брзином од 200 чворова, али троши 41% мање горива у односу било који други авион у овој класи. Може се наручити са стандардним, веома ефикасним, класичним мотором, али такође је доступан са електричним погоном, који може да пређе раздаљину од 400 km са једним

BOING 707-138 B - ВЛАСНИШТВО ЏОН ТРАВОЛТЕ

У слободно време, када се не бави глумом, овај врсни уметник препушта се пилотирању свог вишегодишњег љубимца... Џон је добио Боинг 707Б од Quantas Airlines-а, као исплату за то што је представљао амбасадора ове компаније. Направљен је 1964. године, а пре него што је додељен Траволти, био је у поседу Френк Синатре. Тада познати холивудски глумац живи са породицом у близини Окала, где је саградио приватну писту, дугу више од 2.5 km.

BOEING 787 DREAMLINER

Око 15000 људи окупило се у највећој фабрици Боинга, Еверет, како би гледали историјски догађај у авијацији, представљање Dreamliner-а. Десетине хиљада људи широм света гледали су и уживо отварање врата хангара и коначни излазак спектакуларног авиона. То је комерцијални путнички авион. Унутрашњост је дизајнирана од стране Teague компаније. Вредност авиона је вешта од 150 милиона америчких долара. Капацитет је од 210 до 330 путника. Приват Аир, швајцарска компанија специјализована за ВИП авиона, унутрашњост је дизајнирала на веома луксузан начин и Dreamliner начинила најекстравагантнијим путничким авionom до сада.

Десетине хиљада људи широм света гледали су и уживо отварање врата хангара и коначни излазак спектакуларног авиона. То је комерцијални путнички авион. Унутрашњост је дизајнирана од стране Teague компаније. Вредност авиона је вешта од 150 милиона америчких долара. Капацитет је од 210 до 330 путника. Приват Аир, швајцарска компанија специјализована за ВИП авиона, унутрашњост је дизајнирала на веома луксузан начин и Dreamliner начинила најекстравагантнијим путничким авionom до сада.

BOEING BUSINESS JETS

Опремљен луксузним ентеријером, који задовољава највише критеријуме, овај авион омогућава пријатан и удобан лет... Опремљен је кожним седиштима, позлаћеним копчама за појасеве, уљаним сликама и кристалним лампама. Капацитет износи између 25 и 50 путника. Авион садржи велику спаваћу собу, купатило, салон за конференцију... Данас је у употреби укупно 85 ББЈ авиона. Традиција Боинга да у врх приоритета стави удобност путника, почела је још 1928. године, са моделом 80. Данас, ББЈ нуди врхунску удобност, као што је простран краљевски кревет, приватна канцеларија, посебно дизајнирана за озбиљан и миран рад, луксузно купатило...

NOVI JET - Bombardier Aerospace Learjet 85

Измењен изглед и појачане перформансе путницима овог луксузног јет-а пружају врхунску удобност и ужитак при летењу. Главне карактеристике модела Learjet 85 су редизајнирана кабина увећаних прозора, који омогућавају више природне светlosti, 80% већу прегледност површине, што вам причињава додатно задовољство при лету. Такође, овај авион поседује већи простор за одлагање ручног пртљага, на коме произвођач није штедео, просторну галерију за припремање хране, као и посебан простор за одмарашње посаде. Learjet 85 опремљен је са два мотора Pratt & Whitney Canada PW307B, чија је позната карактеристика да производи низак ниво буке при полетању.

Ексклузивни авион од 80 милиона долара

Supersonic Aerospace International, лоциран у САД-у, држави Невада... Капацитет ове луксузне летелице је 12 седећих места. Авион има два мотора, Mach 1.6 и 1.8. Први лет је планиран за 2014. годину, а на тржишту ће се појавити до 2016. године. Дизајн и сам концепт авиона, урађени су у сарадњи са General electric-ом, Pratt and Whitney и компанијом Rolls-Royce. Цена овог луксузног авиона износиће 80 милиона америчких долара...

NEXTANT 400XT - Novi Business Jet

Овај авион је наследник Beechjet 400A/XP, а опремљен је са Williams FJ44-3AP мотором и Rockwell Collins Pro Line 21 интегрисаним авио пакетом. Коштаће половину цене конкурентских модела са сличним карактеристикама. FAA сертификат је био завршни процес одобравања 400XT модела, а прва малопродајна испорука је планирана за октобар. Компанија је планирала 40 оваквих пословних авиона у првој серији производње.

AIRBUS A380 - Луксузни летећи хотел

Највећи двопалубни авион произведен у Европи, направио је комерцијални лет 2007. године, од Сингапура до Сиднеја, а касније су се сви већи светски аеродроми морали прилагодити како би примили ову грдосију. Аирбус A380 је највећи путнички авион на свету, а површина унутрашњости је око 480 квадратних метара, што је чак 50% више од другог по реду величине, Boeing Jumbo Jet 747. У својим палубама може примити 407 и 840 путника. Стандардна конфигурација подразумева три класе

– економску, бизнис и прву класу. Компаније попут Аир Франце и Емиратес отворили су уметничке галерије, инсталерирали туш-кабине за путнике прве и бизнис класе. Аирбус у својим палубама крије и прибатне апартмане, брчне кревете, салоне и снацк барове. За привилеговане путнике, A380 нуди могућност гледања филмова на огромним ЛЦД екранима, сурфовање интернетом, али и вођење састанака у посебним апартманима. Од 2013. године Аирбус ће тржишту понудити A380-800, побољшану верзију авиона A380, који ће бити пространији и имати већу тежину полетања.

ПРВИ ВЕРСАЈЕ ХЕЛИКОПТЕР

Agusta Westland је већ дуги низ година водећа компанија на тржишту приватних хеликоптера. Свака летелица произведена је и уређена са посебном пажњом, а додатно се издава линија са препознатљивим Версаце мотивима. Модеран приступ елеганцији и удобности били су имератив приликом уређења летелица од којих су две већ у рукама својих власника. У унутрашњости доминирају црна и бела боја, са детаљима попут незаобилазног лога главе Медузе. Свака летелица поседује исту посвећеност савршенству, елеганцији, високој технологији, удобности, перформансама и сигурности. Посебно прилагођени ентеријери обезбеђују додатни, ненадмашни доживљај лета, а уз Версаце дизајн раскош и префињеност летења подигнути су на виши ниво.

“Ваздухопловни билтен” излази једном месечно. Примерци су бесплатни за чланове УПВЛПС. Текстове одабрао, написао, приредио, уредио и припремио за штампу Златомир Грујић. E-mail: zlgrujic@gmail.com